

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 24. februar 2015 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Katja Høegh, Linde Jensen og Peter Thønnings, førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

19. afd. nr. S-415-15:
Anklagemyndigheden
mod

T

Født marts 1980
(advokat Peter Kragh, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Frederiksberg Ret (1958/2014) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 16. februar 2015 samt kæreskrift af 17. februar 2015 fra advokat Peter Kragh.

T har kæret Frederiksberg Rets kendelse af 13. februar 2015 om gennemførelse af videooptagelse af hovedforhandlingen.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Landsretten bemærker, at retsplejelovens § 968, stk. 4, nr. 4, om adgang til kære af kendelser om billede- og lydoptagelse under hovedforhandlingen tager sigte på afgørelser efter blandt andet retsplejelovens § 32. Da der i byrettens kendelse tages stilling til anvendelsesområdet for retsplejelovens § 32, finder landsretten, at kæren kan behandles, uagtet kendelsen er afsagt under hovedforhandlingen, og uagtet byretten når frem til, at retsplejelovens § 32 ikke finder anvendelse.

Videoptagelsen er foretaget som led i byrettens almindelige ordens- og sikkerhedsmæssige foranstaltninger, og således at optagelsen automatisk slettes efter 72 timer, hvis der ikke tages skridt til at gemme den.

Af de grunde, som byretten har anført, er den videoptagelse, der blev foretaget i byretten, ikke omfattet af retsplejelovens § 32.

Ifølge lov om TV-overvågning § 3 a, stk. 1, skal offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, ved skiltning eller på anden tydelig måde give oplysning herom.

Af forarbejderne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. 17 af 6. oktober 1999, de almindelige bemærkninger, fremgår blandt andet:

” 1.2. Baggrunden for lovforslaget

Ved lov nr. 1016 af 23. december 1998 om ændring af lov om forbud mod private tv-overvågning, der trådte i kraft den 1. april 1999, er kravet i lovens § 3 om skiltning ved tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, blevet udvidet, således at det også omfatter arbejdspladser. Lovændringen indebar ingen ændring i lovens generelle anvendelsesområde og vedrørte således udelukkende private arbejdspladser. Der henvises herom til Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne, s. 229-236, 2424, 2643, tillæg A, s. 549-564, 565, tillæg B, s. 203-207 og tillæg C, s. 209.

Under Folketingets behandling af lovforslaget (L 38 af 8. oktober 1998) var der enighed i Folketingets Retsudvalg om, at offentligt ansatte principielt bør have

den samme retsbeskyttelse, som efter lovforslaget sikres ansatte i den private sektor med hensyn til information om tv-overvågning af arbejdspladser.

Justitsministeren tilkendegav på den baggrund over for udvalget, at der vil blive fremsat lovforslag herom i folketingssamlingen 1999-2000, jf. Folketingets Retsudvalgs betænkning over lovforslaget af 10. december 1998

...

Justitsministeriet sendte den 17. juni 1999 et udkast til lov om ændring af lov om forbud mod privates tv-overvågning til høring hos en række myndigheder og organisationer. Lovudkastet indebar i overensstemmelse med betænkningen fra Folketingets Retsudvalg alene indførelse af et skiltningsskrav ved offentlige myndigheders tv-overvågning af arbejdspladser, hvortil der ikke er almindelig adgang.

I høringssvarene fra Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark (HK), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU) og Københavns Kommune er der imidlertid peget på, at der også bør gælde et skiltningsskrav ved tv-overvågning af steder, hvortil publikum har adgang, f.eks. venteværelser.

I overensstemmelse hermed indeholder lovforslaget et sådant skiltningsskrav, og forslaget indebærer således en udvidelse af skiltningsskravet i forhold til lovudkastet af 17. juni 1999.

...

3. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at også offentligt ansatte bør have krav på information om, hvorvidt de på arbejdspladsen er udsat for tv-overvågning.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet, om tv-overvågningslovens generelle anvendelsesområde bør udvides, således at også forbudet i lovens § 1 om tv-overvågning af gade, vej, plads og lignende områder, der benyttes til almindelig færdsel, skal gælde for offentlige myndigheder.

Det er med hensyn til disse frit tilgængelige steder imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at der i en række tilfælde ud fra almene hensyn bør være adgang for offentlige myndigheder til at foretage tv-overvågning, herunder skjult tv-overvågning, som private ikke må foretage. Det gælder bl.a. politiets tv-overvågning som led i strafferetlig efterforskning og tv-overvågning, der foretages som led i trafikovervågning.

Et forslag om en generel udvidelse af lovens anvendelsesområde til at omfatte offentlige myndigheder, der som anført ovenfor under pkt. 2 blev forkastet under Folketingets behandling af det oprindelige forslag til lov om tv-overvågning i 1982, vil derfor forudsætte, at der indføres en række undtagelser fra det generelle forbud med hensyn til offentlige myndigheder.

På den baggrund og da det bærende hensyn bag dette lovforslag navnlig er at beskytte ansatte mod skjult tv-overvågning på steder, hvor man ikke med rimelighed kan forvente at være udsat for en sådan form for overvågning, finder Justitsministeriet ikke grundlag for at foreslå en sådan generel udvidelse af lovens anvendelsesområde.

Med hensyn til skiltning på steder, hvortil der almindelig adgang for publikum («foran skranken»), er det - som anført oven for under pkt. 1.2. - fra HK, CFU og Københavns Kommune blevet fremført i forbindelse med høringen vedrørende Justitsministeriets lovudkast af 17. juni 1999, at der også bør gælde et skiltningskrav ved tv-overvågning af de steder, som publikum har adgang til.

Det kan i den forbindelse anføres, at de beskyttelseshensyn, der taler for at informere de ansatte om tv-overvågningen, også gør sig gældende for ansatte (og publikum), der opholder sig på steder eller i lokaler, hvortil der er almindelig adgang.

Hensynet til at beskytte det enkelte menneskes personlige integritet må afvejes over for de hensyn, der i en række tilfælde kan begrunde, at offentlige myndigheder kan foretage tv-overvågning på steder og i tilfælde, hvor private ikke kan. Denne afvejning fører efter Justitsministeriets opfattelse således til, at der bør indføres et skiltningskrav ved tv-overvågning af lokaler, hvortil der er almindelig adgang, og af lokaler, hvortil der ikke er almindelig adgang, men som benyttes af offentligt ansatte som arbejdsplads, og hvor det efter straffelovens § 264 a er lovligt at foretage tv-overvågning.”

Som det fremgår af de citerede forarbejder kan offentlige myndigheder, herunder domstolene, som udgangspunkt foretage TV-overvågning (videoptagelse) på steder, hvortil offentligheden har almindelig adgang, forudsat kravet om skiltning er opfyldt. Efter det i byrettens kendelse oplyste er det på et skilt uden for retssalen tydeligt angivet, at retssalen kan være videoovervåget. Der er herefter ikke grundlag for at anse den foretagne optagelse, som er begrundet almindelige ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, for uberettiget. De retsplejemæssige hensyn, der skal iagttages af hensyn til tiltalte og dennes forsvar, fører ikke til et andet resultat.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 24-02-2015

Rikke Christiansen
kontorfuldmægtig

Udskrift af retsbogen

Den 13. februar 2015 kl. 09.30 blev retten sat i retssal 001 af dommer Jacob Waage med domsmændene og .
Protokolfører var Tine Larsen.

Retsmødet var offentligt. Reglerne i retsplejelovens §§ 66, stk. 2, og 91 er overholdt.

Rettens nr. 1958/2014
Politiets nr. BE 0109-80244-01165-13

Anklagemyndigheden
mod

T

Født marts 1980

Der blev fremlagt anklageskrift med bilag og bevisfortegnelse. Personlige oplysninger og særakter var til stede.

Anklagerfuldmægtig Lene Hjort var mødt for anklagemyndigheden.

Advokat Peter Kragh var mødt som beskikket forsvarer.

Tiltalte var ikke mødt og havde ikke givet retten oplysning om en gyldig grund til at udeblive.

Indkaldelsen til retsmødet blev den 2. februar 2015 behørigt forkyndt for tiltalte. Det fremgik af forkyndelsen, at tiltalte skulle møde personligt og i udeblivelsestilfælde kunne blive anholdt.

Anklageren begærede anholdelse.

Forsvareren havde lejlighed til at udtale sig.

Retten besluttede, at tiltalte skulle anholdes, jf. retsplejelovens § 757.

Sagen udsat.

Tiltalte blev fremstillet kl. 10.30 og bekræftede sit navn og sin fødselsdato.

Tiltalte blev gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Dommeren gjorde opmærksom på, at der blev foretaget videooptagelse af sikkerhedsmæssige årsager i retssalen.

Forsvareren protesterede herimod, idet han bla. henviste til, at tiltalte ikke er tiltalt for personfarlig kriminalitet, og at der ikke er indikatorer på, at tiltalte skulle udgøre en trussel for sikkerheden.

Anklageren havde ikke bemærkninger.

Den juridiske dommer afsagdes følgende

Kendelse:

Indledningsvis bemærkes, at videooptagelsen foretages af det af retten etablerede overvågningssystem i retssalen, der alene optager billeder, som slettes automatisk efter 72 timer, hvis de ikke gemmes. Det er på et skilt uden for retssalen tydeligt angivet, at retssalen kan være videoovervåget.

Det er kun rettens administration, som har adgang til optagelserne, og optagelserne er alene tiltænkt anvendt til bevissikring ved eventuelle strafbare handlinger foretaget i retssalen. Optagelserne har desuden et præventivt sigte.

Det bemærkes endvidere, at der i nærværende sag, hvor der ikke er rejst tiltale for personfarlig kriminalitet, ikke er særlige indikatorer på, at der skulle være en særlig sikkerhedsrisiko forbundet med retssagen. Videooptagelsen sker således som et led i rettens almindelige varetagelse af sikkerheden i retssalen.

Det fremgår af retsplejelovens § 32, stk. 1, 1. pkt., at det under retsmøder er forbudt at optage eller transmittere billeder og lyd, medmindre retten undtagelsesvis tillader dette.

Af lovforslag nr. 78 af 5. november 1998 (som fremsat), fremgår af de specielle bemærkninger til § 32 følgende:

”Det foreslås i stk. 1, 1. pkt., at optagelse eller transmission af lyd og/ eller billeder under retsmøder (herunder TV- og radiotransmission) er forbudt, medmindre retten undtagelsesvis giver tilladelse dertil. Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 31, stk. 4, forbyder kun fotografering (herunder filmoptagelse) og offentliggørelse af billedoptagelser, men bestemmelsen anvendes i praksis analogt på lydoptagelser.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også retsmøder, der afholdes uden for retslokalet.

Efter stk. 1, 4. pkt., skal rettens afgørelser efter 1. og 3. pkt. træffes ved kendelse, dvs. både i de tilfælde, hvor retten tager stilling til en anmodning om tilladelse til at optage billeder og/eller lyd, og i de tilfælde, hvor retten forbyder offentlig gengivelse. Den gældende

begrænsning i kæreadgangen i sidstnævnte tilfælde, jf. retsplejelovens § 31, stk. 4, 2. pkt., foreslås ophævet. Det følger af de almindelige kæreregler, at journalister, fotografer, parter og eventuelle vidner vil kunne kære rettens afgørelser. De pågældende er dog undergivet retsplejelovens almindelige begrænsninger i kæreadgangen.

Ved optagelser til brug for direkte eller forskudt udsendelse i fjernsyn eller radio vil det ofte være praktisk at få afklaret inden retsmødet, om optagelse vil blive tilladt, idet sådanne optagelser undertiden kræver større tekniske forberedelser. Hvis anmodning om tilladelse er fremsat i god tid inden retsmødet, bør retten give parterne og det pågældende medie lejlighed til at udtale sig og derefter træffe afgørelse snarest muligt. Det er overladt til rettens vurdering, om der er behov for at holde et særskilt retsmøde vedrørende anmodningen.

...”

Bestemmelsen tager således sigte på den situation, at tilhørere, herunder journalister, ønsker at optage eller transmittere lyd fra et retsmøde. Retten finder derimod, at rettens optagelse af billeder i retssalen i sikkerhedsøjemed må anses for omfattet af rettens almindelige kompetence til at sikre sikkerheden i rettens bygninger, herunder i retssalene, og således ikke er omfattet af retsplejelovens § 32, stk. 1, 1. pkt.

Forsvarerens protest mod, at retten foretager videooptagelse af sikkerhedsmæssige årsager i retssalen, tages herefter ikke til følge.

Thi bestemmes

Retten gennemfører videooptagelse (billedoptagelse) under hovedforhandlingen.

Forsvareren kærede rettens kendelse og oplyste, at der vil blive afgivet kæreskrift.

-oo0oo-

Anklageskriftet blev læst op.

Tiltalte erkendte samtlige forhold.

Der blev afgivet forklaring af tiltalte.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 1, at det er rigtigt, at han flygtede fra statsfængslet i . Han forlod bare stedet og brugte ingen magtanvendelse. Hans bror var død, og han skulle til begravelse. Hans bror skulle begraves dagen efter i , så han var nødt til at tage af sted. Han blev taget ca. en måned senere af politiet, og så røg han ind igen.

Vedrørende forhold 2 forklarede han, at han blev standset af politiet den pågældende dag. Han var ikke påvirket, men han havde fem dage forinden røget et joint. Det kan godt være, at han havde THC i blodet.

Vedrørende forhold 3 forklarede han, at han godt vidste, at han ikke måtte køre. Han troede derimod, at han godt kunne have generhvervet kørekortet, så han fandt ikke overtrædelsen så slem.

Vedrørende forhold 4 forklarede han, at det er rigtigt, at han havde stoffer på sig, da han blev snuppet af politiet. Det var en klump hash og et joint. Det var ikke hårde stoffer.

Vedrørende forhold 5 forklarede han, at det er rigtigt, at han viste et pas, der ikke tilhørte ham, til politiet. Han var desperat, fordi han var på springtur.

Vedrørende forhold 6 forklarede han, at det er rigtigt, at han sagde, at han var . Han husker ikke, hvad politiet spurgte ham om. På et tidspunkt besluttede han sig for at sige, hvad han rigtigt hedder. Han fik dårlig samvittighed over for . Han sagde sit rigtige navn, inden han fik taget blodprøve.

Dokumentation fandt sted.

Tiltalte afgav forklaring om sine personlige forhold.

Anklageren påstod tiltalte dømt efter anklageskriftet.

Forsvareren påstod tiltalte frifundet, subsidiært rettens mildeste dom.

Tiltalte havde lejlighed til at udtale sig.

Efter votering afsagde retten **dom**.

Domfældte blev gjort bekendt med dommens konklusion og reglerne om anke. Domfældte modtog dommen.

Der tillagdes den beskikkede forsvarer, advokat Peter Kragh, et salær på 5.100 kr. med tillæg af moms, der betales endeligt af domfældte.

Sagen sluttet.

Retten hævet kl. 11.30.

Jacob Waage

Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten på Frederiksberg, den 21. juli 2015

Baljit Kaur Atwal
kontorfuldmægtig